

σκαμνάκι

σκαμνάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. σκαμνί], το μικρό σκαμνί· στον πλ. **τα σκαμνάκια**, είδος παιδικού παιχνιδιού·

- *κάνω σκαμνάκι*, **α.** πηγαίνω και γονατίζω κρυφά πίσω από κάποιον για να τον σπρώξει κάποιος άλλος, με τον οποίο ήμουν προσυνηνοημένος, επάνω μου και να πέσει, πράγμα που αποτελούσε αγαπημένο παιχνίδι των παιδιών, ιδίως των μαθητών στις σχολικές αυλές και, κατ' επέκταση, μηχανεύομαι την καταστροφή κάποιου, ενεργώ ύπουλα εναντίον κάποιου: «σου 'χω κάνει τόσα καλά κι εσύ, αντί να πάρεις το μέρος μου, μου 'κανες σκαμνάκι για να χάσω τη δουλειά». **β.** με τη δεξιά μου παλάμη πιάνω τον καρπό του αριστερού μου χεριού και κάποιος άλλος από την ομήγυρη κάνει το ίδιο και στη συνέχεια ο καθένας με την ελεύθερη παλάμη του πιάνει το δεξιό καρπό του άλλου, ώστε να σχηματίζεται κάτι σαν σκαμνάκι, που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ατόμου, ιδίως τραυματία: «επειδή στραμπούλιξε το πόδι του και δεν μπορούσε να περπατήσει, δυο απ' τους φίλους του έκαναν σκαμνάκι και τον μετέφεραν στον πλησιέστερο σταθμό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας